

Podržite nas!

Sve relevantne informacije vezane za temu zdravstvenog odgoja.

Rodna ideologija i LGBT aktivizam u službi neoliberalne globalizacije

21.04.2015 11:55

„Globalizacija znači uklanjanje svih prepreka za kretanje roba, kapitala i ljudi kako bi se stvorio jedinstveni svjetski tržišni neoliberalni model. Da biste to učinili morate započeti proces izravnog uklanjanja svih oblika pripadnosti i identiteta (naroda, lokalnih zajednica, religije, političke ideologije, nacionalnosti, obitelji i spola).“ Zbog toga su se NGO udruge obilato financirane iz inozemstva u početku svog djelovanja u Hrvatskoj fokusirale na bitku protiv nacije kroz tzv. proces „detudmanizacije“. Upravo je to razlog zašto kao gljive poslije kiše niču razne udruge za tzv. sekularno društvo s isključivim ciljem da roditelje huškaju protiv vjeronauka u školama, kako bi dječje glavice učinile „slobodnima“ za ideološko ispiranje. Posljednjih je godina njihovo djelovanje sve više usmjereno protiv obitelji i spola sve kako bi se čovječanstvo preobrazilo „u krdo anonimnog novog roblja u globaliziranom svijetu. Bit ćemo prozračna stvorenja, potrošači, aseksualni, individualisti, natjecateljski nastrojani, apolitični, ateisti, nomadi i dramatično usamljeni“. Autor koji nam je poslao ovu sjajno uokvirenu i iscrpnu analizu instrumentalizacije LGBT aktivizma za sebe tvrdi da govori s pozicije ljevice.

Autor: N.Babić

Objava: 18. travanj, 2015.

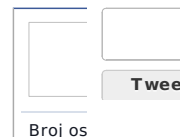
U Hrvatskoj se svi sjećaju groznih scena s prvih „Parada ponosa“, tj. okupljanja pripadnika LGBT zajednice koji su tražili prava da kao i svi ostali slobodno žive, zasnivaju partnerski odnos koji će biti pravno reguliran zbog brojnih praktičnih razloga iz svakodnevnog života, kao što su posjete u bolnici, nasljeđivanje imovine ili bilo što drugo. Jednako tako se „Paradama ponosa“ htjelo ukazati na potrebu da ti ljudi javno iskazuju svoje osjećaje i da to nikome ne bi trebalo smetati, a posebice da zbog toga ne bi trebali biti vrijeđani, ponižavani, premlaćivani ili kamenovani, sve što su trpjeli i još uvijek trpe u nas i u zemljama našeg okruženja. Dakle, svatko razuman će podržati ugnjetavanu manjinu da ostvari prava koja nikako neće zadirati u već pripadajuća prava većine.

Hrvatska je u tom smislu donijela zakon o životnom partnerstvu, što nije „brak“, za kojeg mnogi pripadnici LGBT zajednice drže da je „potpuno nepotrebna malograđanska institucija“.

Čitajući talijanski tisak ovih dana upada u oči priča o građanskom pokretu [Sentinelle In Piedi](#), koji već više od godinu dana održava bijenja na trgovima talijanskih gradova, na kojima svaki od sudionika prosvjeda upali svijeću ispred sebe i u tišini čita odabranu knjigu, „kako bi šutnjom danas ostvarili svoje pravo da progovore sutra“. Način prosvjeda je gotovo gandijevski i nikakve veze nema s „nenasilnom revolucijom“ koju je osmislio Gene Sharp, koje su na kraju uvijek kulminirale krvoprocijem.

Na ovaj način ovaj talijanski pokret želi ukazati ne na „opasnost“ od LGBT zajednice, nego se protive novom nacrtu zakona koji u školski program uvodi elemente rodne ili „gender“ ideologije, a zakon o suzbijanju homofobije je osmišljen tako da svaka kritika rodne ideologije i LGBT aktivizma, pokušaj kritiziranja izjednačavanja obiteljskih prava istospolnih zajednica i „tradicionalne“ obitelji kada se radi usvajanju djece i slično, postaje kazneno djelo.

Ovdje treba naglasiti da se u Italiji godinama održavaju „Parade ponosa“, na kojima pripadnici LGBT zajednice više i ne traže nikakva prava, jer ih već imaju, nego su to okupljanja na kojima se druži i zabavlja, a policije ima tek toliko koliko je potrebno da regulira saobraćaj. Nikakvi napadi, organizirani protu-prosvjedi ili uvrede se godinama nisu zabilježile na ulicama talijanskih gradova koji su bili domaćini „Parada ponosa“, još od prvog svjetskog okupljanja ovakve vrste koje se održalo 2000. godine u Rimu. Na primjer, kada se u Genovi 2009. godine na „Paradi ponosa“ okupilo 200 000 ljudi, nije se dogodilo ništa, osim što je grad bio prepun raznobojnih konfeta, balona, šarenih zastava i zaglušujuće buke tehno-glazbe. No, sve je prošlo kao da je riječ o nekoj malo većoj zabavi. Jednako tako je bilo prošle godine u Torinu, Napulju i Rimu i drugim gradovima.

Kategorije

Početna stranica

GRAĐANSKI ODGOJ 24

Aktualno 314

Najčititanije 7

Pisma čitatelja 33

Kurikulum MZOS 54

Kurikulum GROZD 10

Za roditelje 53

Izjave o ZO 38

O rodnoj ideologiji 99

O pomografiji i masturbaciji 16

O homoseksualnosti 87

O pedofiliji 61

O kontracepciji 81

O istospolnim zajednicama 110

Arhiva 39

Newsletter

Upišite vašu email adresu

Kontakt

info@zdravstveniodgoj.com

Pronađite nas na facebooku!

Međutim, LGBT udruge se nisu zaustavile na ostvarenim pravima, potpuno normalnom životu kojeg vode prihvaćeni u društvu kao punopravni članovi zajednice i zbog promicanja rodne ideologije pokret **Sentinelle In Piedi** već više od godinu dana organizira ova tiha bdijenja.

Ovdje dolazi do neobjašnjivog paradoksa i ono što su pripadnici LGBT zajednice trpjeli ranije, sada trpe ovi obični ljudi koji nikome, ali baš nikome ne nanose nikakvo zlo.

Na velikom zajedničkom bdijenju na više od sto trgova u listopadu prošle godine došlo je do napada, uvreda i pljuvanja po ljudima koji su šutjeli i čitali, prenosi talijanski dnevni list **Tempi**. U **Torinu** je došlo do fizičkog napada na prosvjednike, a u **Napulju** je organizator protu-prosvjeda izjavio „kako Napulj želi poručiti kako je protiv bilo kakve diskriminacije“, dok se u pozadini vidi kordon policije koja čuva pripadnike pokreta za „tradicionalnu obitelj“ u tihom prosvjedu. Oni koji su protiv diskriminacije su nasrnuli na pripadnike „homofobnog pokreta“ i u Rimu u prosincu prošle godine, prenosi **Avvenire**, a o agresiji i napadima piše i talijanska **La Stampa** i talijansko izdanje lista **Huffington Post**.

Novo veliko bdijenje su **Sentinelle In Piedi** diljem cijele Italije zakazale za 23. svibnja, ali već prošla nedjelja, kada se 12. travnja bdijenje održalo u **Milanu**, navještava da će talijanska policija imati pune ruke posla.

Prošlog ljeta je pokret objavio javno priopćenje u kojem stoji: „90 bdijenja u samo deset mjeseci, tisuće ljudi koji su izašli na trgove i stotine susreta i okruglih stolova i 12 velikih bdijenja samo za lipanj 2014. Pokret **Sentinelle in Piedi** raste kako na jugu, tako i na sjeveru zemlje i bdije u tišini kako bi se obranila sloboda govora koju je pod znak pitanja stavila talijanska vlada. Raste i val prijetnji od strane onih koji žele umiriti svoju savjest. Pitamo vas što bi se dogodilo da, na primjer, netko u Italiji ometa ili prekine skup koji se održava kao znak podrške donošenju zakona o suzbijanju homofobije? Kako bi reagirale snage sigurnosti? Kako bi reagiralo javno mnijenje?“

Dakle, imamo apsurdnu situaciju da se napadaju ljudi koji čak i nemaju nikakvu političku platformu, nisu stranka, nego građanski pokret koji ne dobiva hrpu novca od raznih nevladinih udruga ili veleposlanstava, proglašava ih se „fašistima“, „homofobima“ i fizički napada samo zato što žele otvoriti javnu raspravu i reći što misle o zakonima koji se donose u njihovo ime. Pa zar ne bi upravo pripadnici nekada ponižavane i ugnjetavane zajednice trebali biti ti koji će stati u obranu nekolicine koja šutke trpi sve uvrede, pljuvanja (doslovno) i fizičke nastaje u proteklih više od godinu dana?

Što uopće hoće ti strašni „homofobi“ i „fašisti“? Talijanski časopis **Eurasia** donosi članak koji bi mogao pojasniti gdje prestaju „prava“ pripadnika LGBT zajednice, a gdje se rodna ideologija koristi u svrhu globalizacije, a gay prava postaju oružje za masovno "odvraćanje pažnje".

Članak je nastao tijekom tribine koju je organizirala udruga **ProVita**, koja promiče inicijative u obrani tradicionalne obitelji i života, a sudionici su bili **Aleksej Komov**, predsjednik Svjetskog kongresa obitelji pri Ujedinjenim narodima i **Antonio Brandi**, predsjednik udruge **Pro Vita**.

Rodnu ideologiju (na engleskom "gender") projektirao je američki psihijatar **John Money**, koji tvrdi da prirodna obitelj i spolni identitet nisu nepromjenjivi, nego da se odnosi mogu mijenjati ili ignorirati u skladu sa željama pojedinca ili u okviru projekata "socijalnog inženjeringa". Otac i majka su besmislene riječi, jer su tu samo roditelji A i B. Sve to služi u provedbi projekta kojeg nameće globalizacija, koja za cilj ima uklanjanje svih oblika identiteta i zajednice. Antropološke promjene će čovječanstvo preobraziti u krdo anonimnog novog roblja u globaliziranom svijetu. Bit ćemo prozračna stvorenja, potrošači, a seksualni, individualisti, natjecateljski nastrojani, apolitični, ateisti, nomadi i dramatično usamljeni, piše **Diego Fursaro**.

Globalizacija znači uklanjanje svih prepreka za kretanje roba, kapitala i ljudi kako bi se stvorio jedinstveni svjetski tržišni neoliberalni model. Da biste to učinili morate započeti proces izravnog uklanjanja svih oblika pripadnosti i identiteta (naroda, lokalnih zajednica, religije, političke ideologije, nacionalnosti, obitelji i spola).

U novom globalizacijskom svjetskom poretku nacionalne države i lokalne vlasti će biti zamijenjene nadnacionalnim organizacijama koje su povezane sa Sjedinjenim Državama, svjetskom silom pobjednicom u Hladnom ratu, jer samo tamo postoje ljudi koji su sposobni vladati u globaliziranom svijetu. Narodi postaju anonimne mase proizvođača-potrošača, atomi čijim se ponašanjem i vrijednostima vrlo lako može manipulirati. Orwellijanska noćna mora postaje stvarnost, kaže **Franco Cardini** u knjizi „Globalizacija između novog poretka i kaosa“.

Veliki talijanski pjesnik, **Pierpaolo Pasolini**, homoseksualac i intelektualac ljevice je već u '70-ih osudio umjetno izazvanu društvenu razgradnju koju sa sobom nosi potrošačko društvo.

"Mi više nismo pred "novim vremenima", nego u novoj eri ljudske povijesti, one ljudske povijesti čiji su rokovi tisućljetni. Talijani su u ovoj povijesnoj traumi reagirali na najgori mogući način. U samo nekoliko godina, pogotovo u centru i na

Zaštitimo obitelj!

www.uimeobitelji.net

VIGILARE

Udruga za promicanje obiteljskih vrijednosti
Blaženi Alojzije Stepinac

narod.hr

jugu, postali su degenerirani ljudi, monstrumi i kriminalci, a u najboljem slučaju redikuli. Treba samo izaći na ulice kako bi to razumjeli. Osobno sam vidio i osjetio kako potrošnja utječe na osjetila i uzrokuje prinudna ponašanja i ponovno se do nepovratne degradacije deformira svijest talijanskog naroda. Sve podsjeća na ono što se dogodilo tijekom fašističkog razdoblja, kada je ponašanje bilo potpuno odvojen od svijesti", 1975. godine piše Pierpaolo Pasolini.

Tko zna kako bi se taj pjesnik, sada kada se globalizacija proširila na cijeli planet, požalio na aktualni proces razgradnje društva.

Veza između rodne ideologije i globalizacije se ne očituje samo na ideološkoj razini, nego i na institucionalnoj razini. Iza rodne ideologije stoje isti lobiji i institucije koje podupiru globalizaciju, a prikrivaju se pod imenom političke progresivne ljevice i liberalne ili libertarijanske desnice. Među njima su Cameron, Obama, Hollande, Renzi, Boldrini, Garfagna, Hillary Clinton, novinari, intelektualci i međunarodno priznati umjetnici kao Madonna ili Elton John. Potom multinacionalne kompanije i eksponenti visokih financija, kao što su Gates, Soros i Rockefeller, a ne treba izostaviti ni američku vladu preko svojih veleposlanstava, Europski sud za ljudska prava, većina parlamenata i vlada Europske unije, Europski parlament, pa čak i UNICEF.

U intervjuu za list [Tempo](#) sudac Domenico Airoma, ekspert za europske institucije kaže „kako Europski parlament i UNICEF „podržava provedbu zakona koji potvrđuju pravno priznanje obiteljskim vezama LGBT roditelja i njihove djece". (Unicef Position Paper / 9. november 2014: "Eliminating discrimination against children and parents based on sexual orientation and/or gender identity ")

Ogromne svote novca u izjednačavanju prava istospolnih i tradicionalnih brakova su donirali moćni financijski lobiji iz Sjedinjenih Država. Ne samo to, multinacionalna kompanija Exxon Mobile neprestano širi spisak [pogodnosti](#) koje uživaju uposlenici istospolne seksualne orijentacije, što nazivaju primjerom „pozitivne diskriminacije". Milijarde dolara u tu svrhu dolaze s Wall Streeta, od američkih "filantropa" kao što su Bil Gates, Paul Singer, Dan Loeb, Cliff Asness ili Jeff Bezos, te Goldman Sachs i JP Morgan.

Naime, američki Vrhovni sud je 26. lipnja 2013. srušio tzv. Akt od zaštiti braka (DOMA), federalni zakon prema kojemu brak mogu sklopiti samo žena i muškarac. Time je praktično ozakonio istospolne brakove i tu nema ništa sporno. Sporno je što su iza kampanje, lobiranja i izdvajanja ogromnih sredstava za donošenje ovakve odluke Vrhovnog suda, koju je američki predsjednik Obama nazvao "velikom pobjedom američke demokracije", stajali Goldman Sachs i JP Morgan. Bloomberg istoga dana donosi članak „kako su čelni ljudi Goldman Sachs i JP Morgana zadovoljni odlukom Vrhovnog suda jer svi građani moraju imati ista prava". Ove dvije banke inače ne komentiraju važna politička pitanja i uglavnom se trude zauzeti neutralan stav. Međutim ovdje je riječ o iznimci i to iz razloga što su svjetski poznati investicijski fondovi izravno s milijunima dolara financirali kampanju za rušenje starog zakona o braku. Zakon je srušen zahvaljujući naporima trojice čelnih ljudi iz ovih fondova, Paul Singera, Dan Loeba i Cliff Asnessa, koji su prvo u New Yorku kupili političare koji su se dvojili oko donošenja odluke o ovom još uvijek delikatnom pitanju, piše tada Business Insider.

Osim Goldman Sachs i JP Morgana i njihovih milijardi, na milijune dolara su izdvojili i Jeff Bezos iz Amazona i Bill Gates, koji su cijelo vrijeme financirali udruge i tzv "stožere" za promicanje prava LGTB zajednice u SAD-u. 90% biračkog tijela Republikanske stranke je bilo protiv izjednačavanja prava po pitanju braka, usvajanja djece, itd., ali je nakon miliona dolara koje je stranka primila od fondova i američkih milijardera došlo do popuštanja u stavovima i vidjelo se da to funkcionira. Dakle, samo zbog novca kojega su banke, investicijski fondovi i milijarderi potrošili na tu kampanju, američki Vrhovni sud donosi odluku kakvu donosi.

Zanimljivo je pogledati rezultate istraživanja da bi shvatili čitav apsurd oko cijele ove priče i to ne oko prava pojedinca da odabere s kim će živjeti, nego oko medijske pompe koja je pratila cijeli ovaj proces.

Tu postoji jedan „mali problem" o kojem nitko ne želi govoriti. Prema svim istraživanjima pravo na brak i usvajanje djece želi desetina gay populacije u Americi, a ogromna većina pripadnika LGTB zajednice ni ne sanja o tome da izađe pred matičara ili da podnese zahtjev za usvajanje djeteta. Statistike govore kako se u SAD-u od ukupnog broja stanovnika 3% deklariraju kao homoseksualci. Dakle deseti dio od 3%, tj. samo 0,3% Amerikanaca interesira zakon kojega je donio američki Vrhovni sud. Treba napomenuti da u New Yorku i još nekim gradovima nema nikakve razlike u pravima između onih vjenčanih i onih koji žive u bilo kakvoj vanbračnoj zajednici, tako da je broj onih koji će dobiti neka veća prava još i manji.

Dakle, ovdje se pravi problem oko nečega što ne interesira 99,7% Amerikanaca, a onih 0,3% također ništa ne dobivaju, budući da mahom žive u sredinama gdje nemaju nikakvih poteškoća u ostvarivanju svojih prava posebnim zakonskim uredbama na lokalnoj razini.

Ratovi, nejednakost, nepravda, ilegalna emigracija i druge teme, nemaju mjesta u mass-medijima ili na dnevnom redu Vrhovnog suda, ali zato pravo na brak jednog

manjeg dijela LGTB zajednice neprestano pune naslovnice i svakodnevna su tema televizijskih debata i to je sve plaćeno milijardama Goldmann Sachsa, JP Morgana, Billa Gatesa, Jeff Bezosa i elite s Wall Streeta.

Istospolne brakove su blagoslovile i kršćanske crkve: valdezijska, metodistička, baptistička, luteranska i dijelom anglikanska.

Takvim stavovima se suprotstavljaju katolička i pravoslavna crkva, te dio konzervativnih protestantskih crkava, islam, tradicionalistički pokreti i stranke.

LGBT organizacije i institucije koje podržavaju rodnu ideologiju traže da se ona nametne kroz kampanju indoktrinacije i cenzure, a LGBT aktivistkinja i novinarka [Masha Gessen](#) otvoreno izjavljuje kako je cilj njihovog aktivizma „uništiti brak“.

Indoktrinacija se provodi kroz kontrolu masovnih medija i programa obrazovanja čiji je cilj promicanje homoseksualnosti u školama. Na rimskoj gimnaziji „Julije Cezar“ su adolescenti dobili zadaću da pročitaju knjigu Melanije Mazzucco „Budi to što jesi“, koja detaljno opisuje mirise, okuse i osjećaje oralnog seksa između dva mladića u svlačionici. Knjige za djecu koje su se pojavile u vrtićima u Venetu su uzrokovale pobunu roditelja, a naslovi su „Za tango je potrebno troje“, „Zašto imaš dvije mame“ i tako dalje. Danas se talijanske škole odriču pedagoške uloge i preuzimaju onu ideološku.

Cenzura predviđa uvođenje zločina homofobije, što je opravdano ako se radi o fizičkom napadu na pripadnike LGBT zajednice, ali ne i kada to postaje verbalni delikt, a zabranjuje se bilo kakvo isticanje mišljenja koje jest mišljenje većine, ali je protivno dominantnoj misli.

Kao zločin homofobije u Italiji kažnjava se čin nasilja ili diskriminacije homoseksualaca i transseksualaca kaznom zatvora od šest mjeseci do šest godina. Međutim, taj zakon je lažno predstavljen kao zakon kojim se štite homoseksualci od nasilja i diskriminacije, jer bi u tom slučaju bilo dovoljno primijeniti Kazneni zakon i talijanski ustav kojima se jamči jednakost građana. Ovakvo se guši bilo koji glas koji osuđuje rodnu ideologiju, a zločin homofobije je svrstan u kategoriju kaznenog djela mišljenja.

U Njemačkoj je [Eugene Martens](#) služio jedan dan u zatvoru zbog odbijanja da njegova kćerka sluša dva sata predavanja o rodnoj ideologiji. Danas je to jedan dan, ali u budućnosti bi mogla biti i godina, sve će ovisiti o snazi moćnih lobija koji sve navedeno nameću društvu.

Cenzura se ne manifestira samo kroz represiju, nego i isključenje. Svako suprotno mišljenje o rodnoj ideologiji se optužuje kao "homofobija" i kao takvo bi trebalo biti zabranjeno u medijima, školama, kulturnim krugovima ili čak bojkotiranjem tržišta, što je osjetila tvrtka Barilla i stilisti Dolce i Gabbana, koji se kao homoseksualci protive rodnoj ideologiji i sada su diljem svijeta poznatiji po tome, nego po svojim modnim kreacijama.

Iz intervjua kojeg je na tu temu u nas dao Dražen Ilinčić, hrvatski novinar koji ne skriva svoju homoseksualnost, osjetila se autocenzura i vidjelo se s koliko opreza želi reći da se slaže s talijanskim stilistima, ali je ipak ostao nedorečen i nije se usudio reći što doista misli.

Indoktrinaciju i cenzuru u Italiji uvodi takozvani „Nacrt zakona Scalfarotto“ ([DDL Scalfarotto](#)), kojeg je predstavio potpredsjednik Demokratske stranke, a koji predviđa uvođenje zločina homofobije i rodne ideologije u talijansko društvo. Zbog tog nacrtu zakona se na kraju mobilizirao pokret [Sentinelle In Piedi](#).

Zakon se odnosi na direktive u Nacionalnoj strategiji za prevenciju i suzbijanje diskriminacije na temelju spola bivše ministrice socijalne skrbi Else Fornero.

Politiku u korist ravnopravnosti rodne ideologije koordinira UNAR (Nacionalni ured protiv rasne diskriminacije), vladina agencija koja konzultantske usluge traži od LGBT udruga. Predloženi nacrt zakona isključuje obitelji učenika u izradi nastavnog plana i programa, čime pokazuje svoju totalitarnu prirodu.

UNAR širi mnoštvo knjiga u kojima apsurdno promovira „različitost u školama“, dok neistomišljenike vrijeđaju i pljuju po ulicama i talijanskim trgovinama. Ovi tekstovi za osnovne, srednje i više škole pod izgovorom borbe protiv diskriminacije i promicanja spolnog odgoja indoktriniraju djecu i adolescente rodnom ideologijom i to nije nikakva tajna.

Kampanji indoktrinacije i cenzure prethodi žrtva, "kultura samosažaljevanja" o kojoj je 1994. pisao Robert Hughes ([Culture of Complaint](#)). LGBT udruge ukazuju na postojanje agresivne homofobije, obilježene čestim nasiljem i diskriminacijom homoseksualaca i transseksualaca. Međutim, podaci koje navode policija i karabinjeri, odnosno Opservatorij za sigurnost i prevenciju kaznenih djela diskriminacije (OSCAD) opovrgava takve alarmantne podatke, koji se uglavnom događaju u svijetu prostitucije, gdje su žrtve često transseksualci. Izvješće kojeg je OSCAD sastavio po narudžbi talijanskog parlamenta potvrđuje da je u više od tri godine djelovanja ove radne skupine policije i karabinjera, od rujna 2010. do prosinca 2013. godine, OSCAD dobio 83 pritužbe, prosječno 28 godišnje, koje su se odnosile na djela napada, ozljeda, poticanje na nasilje, štetu, samoubojstva i prijetnje vezane uz seksualnu orijentaciju. Dakle, govorimo o jednom slučaju godišnje u prosjeku na svaka dva milijuna Talijana, što [opovrgava](#) tvrdnju o

„ugroženosti“, a „Parade ponosa“ kakve se mogu vidjeti u Italiji su najbolji argument.

Međutim, samo se stvaranjem alarmantne i izvanredne situacije u kojoj je "rasprostranjena homofobija" može opravdati politika i usvajanje standarda dostojnih totalitarnih režima, što u stvari i jesu naše takozvane "demokracije".

Kako bi zaštitile njihove interese vlade zaogrnuće plaštom humanitarnih križara vode imperijalne ratove (Libija, Afganistan, Irak, Sirija i Ukrajina), a ti ratovi ujedno služe kako bi se pokrio manjak javnih proračuna i onih privatnih banaka. Sve je rezultat političkog pokroviteljstva u kojem se neodgovorno i bez ikakve kazne ljudi osuđuju na siromaštvo i nesigurnost.

Ne smije se mrziti, niti diskriminirati homoseksualce ili bilo koga iz LGBT zajednice, to se podrazumijeva, jer svi imaju pravo živjeti svoj život kako žele i vjeruju da je najbolje po njih. Neprijatelj protiv kojega se treba boriti je rodna ideologija i jakobinci koji podržavaju taj destruktivni totalitarizam. Prije svega treba odati svu počast onima koji se kao LGBT osobe protive politizaciji njihove seksualnosti, kao što su modni dizajneri Dolce i Gabbana koji su osudili gay posvojenja.

Zašto nitko ne želi otvoriti oči i razumjeti da ovakva „gay prava“ nisu više ona prava koja su prije nekoliko desetljeća tražili ljudi koji su bili ponižavani, napadani i zatvarani. Danas su gay prava oružje za masovno odvrćanje pažnje javnog mnijenja ometanja, korisna da se skrene pozornost sa stvarnih problema: poreznog opterećenja, korupcije, ekonomske krize, neučinkovite javne uprave, rezova u javnim službama, nezaposlenosti mladih, nesigurnosti i kriminala. To su pravi problemi, a ne promicanje lezbijskog roditeljstva ili tko zna kakvih sve ne zahtijeva. Naravno, političari uživaju u „Paradama ponosa“, jer se samo tako mogu nadati da će zadržati svoju prljavu fotelju, a svi zajedno kao društvo polako klizimo u neoliberalni totalitarizam, jer kako drugačije nazvati potrošačko društvo u kojem je sve dozvoljeno i svi ćemo biti žrtvovani Bogu slobodnog tržišta. Sve to služi u provedbi projekta kojeg nameće globalizacija koja za cilj ima uklanjanje svih oblika identiteta i zajednice.

Za kraj treba posebno na pomenuti kako sve navedeno nije napad ni na homoseksualce, niti na pripadnike LGBT zajednice, nego na politiziranje njihove seksualnosti i sprege pojedinih aktivista i udruga s krupnim kapitalom, a sve u promicanju ideologije koja razara društvo i čovjeka kao društveno biće. U ovom bi slučaju korisna bila usporedba s bankarima i Židovima, jer ako i jesu svi (veliki) bankari Židovi, nisu svi Židovi bankari i antisemitizam jest zlo, dok se protiv krupnog kapitala treba boriti. Jednako tako je opravdano biti anti-cionist i protiviti se širenju židovske države, ali se ne smije pasti u klopku i zbog toga propagirati antisemitizam. U ovom slučaju, treba dati punu podršku Talijanima koji šutke i stoički podnose ono što u su nekada trpjeli pripadnici LGBT zajednice, a osuditi gay aktivizam u zemlji u kojoj već imaju gotovo sva prava i sada, sudjelujući u razgradnji društva i zajednice, kao da vraćaju dug vragu s kojim su sklopili pakt i koji im je ranije osigurao sredstva za njihovu pravednu borbu.

Kao što kaže Diego Fusaro, „sada sudjeluju u provedbi antropoloških promjena koje će čovječanstvo preobraziti u krdo anonimnih novih robova u globaliziranom svijetu i svi ćemo biti prozračna stvorenja, potrošači, aseksualni, individualisti, natjecateljski nastrojani, apolitični, ateisti, nomadi i dramatično usamljeni“.

Prosvjed pokreta Sentinelle in Piedi u Genovi (Italija):

